

ни съ очи-тѣ на котка-та: тии, като да съ вдлъбнати въ срѣда-та; тия малки вдлъбнитинки много се разтварятъ ноштѣ въ тъмнина-та, та котка-та види като денѣ; това ѝ помага много да лови ноштѣ мишки. Тѣло-то на котка-та е меко и жилаво; опашка-та ѝ е дълга и гладка; ноги-тѣ ѝ съ кжси, нъ яки; а на всяка нога има по петъ пръста, и всякой пръстъ има по единъ *остръ и извитъ ногтъ*. Нъ котка-та може да си прѣправя *ходила-та* на гладки: искусно крие и свива *криви-ти* си ногтѣ, за да се не истърковатъ напраздно, кога ходи, и за единъ мигъ ги изважда, когато потрѣбова. Тя ходи на *прѣстие-то* си, нъ не тропа съ ногтѣ-тѣ, като кучето, та лесно може да издеби мишка безъ да се усѣти. Всичко-то тѣло на котка-та е обраснато съ кжса и гжста козина, като коприна. Котка-та хрипка високо и се катери леко по дрѣвета-та по покривите, и оттова се познава, че ноги-тѣ ѝ съ яки. Тя е чиста, не обича мокро и каль; много обича котенцата-та си и много ги брани. Тя яде месе, нъ най-много обича малки птички и мишки; не оставя и риба, кога ѝ испадне.

Котка-та обича само кжшта-та на човѣкъ-тѣ, а нѣ него. Тя е кротко животно, нъ лукаво: кога съгледа нѣкоя мишка, прѣсторва се, че ужъ я не види, пристжнова камъ нея тихичко, безъ да я усѣтять, слага се, мижи съ очи-тѣ да се не познава голѣматата ѝ жедностъ, върти си опашка-та и отедножъ като стрѣла се хвѣрля възъ горка-та жрѣтва.

Е уче.

Отъ всички-тѣ домашни животни куче-то най-много обича човѣкъ-тѣ. То живѣе съ човѣкъ-тѣ на вся-